

هو العزيز

الحكم لله

ابو الفتح اوغورلو محمد بويروغى

- (1) جناب امارت ماب امير اعظم اعدل سلاله اعاظم الاصراء في الزمان
- (2) خلاصه العناصر و زبده الاركان جلال دين ^{اخي فرح(?)}^۱ بيك ضاعف الله قدره
- (3) بوفور سلام و اهتمام خاطر بي انجام شرف امتياز و عن اختصاص يافته همکي همت بلند و جلکي نهمت ارجند بتوفیه حال و فراغ بال خود معطوف (4) شناسد بدآنکه ملازم او آمد و عرضه داشت او رسانید و صورت محبت و خیرخواهی او مخلصاً بر ضمیر منیر واضح و لایح کشت (5) و کتاب کریم بندکی حضرت اعلى خلافت پناه کردون اقتدار خلیل الله ملکه و خلافته ^۲ بطالعه غرا رسانید به اعزاز و اکرام تلق نمود و موجب ازیاد اخلاص و دولتخواهی کشت (6) اعلام آن عزیز میرود که بر حسب تقدیر الهی که هه از آثار صنعت و قدرت اوست حال بین منوال واقع شد و از اول او شمه احوال اینجانب بایدت معلوم داشت (7) و درین ولا نیز حقیقت نزد او معلوم کشته باشد و نیز عزیمت و توجه که بدین ممالک نمود به محبت و اخلاص بندکی حضرت عالی آمد و نوازش نامچه در صحبه افتخار الامائل (8) درویش چزه فرستاده بودند در حوالی آمد رسانید استقبال نموده چون شوق و محبت غالب بود توقف نمود عزیمت نموده بملاطیه نزول نمود (9) و درین روز امیر اعظم افتخار الاعالي جلال دین جهانکیر بيك کوبه اعلى را به پایه سریر معدلت صریر روانه کردانید و انتظار او میکشید (10) که عود نماید که به رجه دین و صلاح دولت امر خواهد فرمود بتقدیم خواهد افتاد و چون نوازش نامچه بندکی حضرت سلطنت پناهی که (11) درین ولا فرستاده اند مضمون بدستور سابق است و هنوز کس نیامده مکررا کستاخی نمودن واجب نمود و دیگر صورتی که در زهن عالی نافذ کشته که ناکاه بسخن بدتر بجهه مملکت قضا از راه نزود که بنیادی ندارد این

^۱ Unsichere Lesung. ^۲ Hervorgehoben in Höhe des Zwischenraumes der 4.-5. Zeile auf den Rand geschrieben; gehört hierher.

صورت یکبار برین جانب واقع شده ازین نوع حالات اورا نمیرود (13) و صورت خیر خواهی و دولتخواهی او که بنواب حضرت عالی معروض داشته بود حقیقت در کتاب کریم حضرت سلطنت پناهی بظهور پیوست چون او حقیقت (14) احوال و خیر خواهی اینجانب را معلوم نموده بعده بر قرار سابق در ازدیاد دولتخواهی و محبت افراید و دایعاً حالات اعلام کرداند که (15) انشا الله تعالیٰ امید برین لازمات چنان است که عن قریب باهتمام بندگی حضرت اعلیٰ مهمات بر حسب جرام دل کردد دیگر اعلام ائمه در محل اکر صلاح داند بعرض رساند که (16) با دشمن محل دوستی نمی‌باید کرد و لكن جهد میفرمایند از طرفین بتلاق محل فرصت است چون اعلیٰ اکمل جهانست زیاده مصدع نمی‌شود (17) بهمه ابواب اینجانب خاطر جمع دارد که انچه وظائف محبت است این چنان است که^۱ بهمت توجه اعلیٰ مثل جواب است^۳

^۴ التحریر ثامن شهر شوال سنہ ۱۷۹

^۵ بعثتاً ملاطیه

³ Dieser Teil wurde in die Mitte der 17. Zeile zweizeilig geschrieben. ⁴ Als Fortsetzung der 17. Zeile geschrieben; bildet jedoch eine selbständige Einheit in der unteren linken Ecke des Dokumentes. ⁵ Unter die 17. Zeile in die Mitte des Dokumentes als selbständige Einheit geschrieben.